

COP D'ULL A MOLLET DEL VALLÈS

«No fa massa temps, donàvem a través de les nostres pàgines un cop d'ull a Vilafranca del Penedès, a través d'una entrevista que fèiem al regidor d'aquella població, senyor Giralt. Aquest mes ens cregut convenient, seguint amb la idea de donar un cop d'ull a una altra ciutat veïna, concretament a Mollet del Vallès. I per conèixer i parlar de Mollet del Vallès ens hem trobat amb l'Arcadi Viñas i la seva dona i amb la seva muller, Teresa Giralt i el marit, ja que els dos són — per cert és el primer cas del Principat— consellers o regidors de l'Ajuntament de Mollet del Vallès. Tant l'un com l'altra són joves, amb idees i amb ganes de treballar i de dedicar-se a la seva ciutat. I s'hi dediquen. Amb els dos, doncs, encetem la xerrada sobre Mollet, bo i preguntant-los en primer lloc com va ser que es varen decidir a presentar-se a les eleccions de Regidors.

—Fa molts anys que tant la meva dona com jo ens dediquem a tasques de servei, inicialment en organitzacions d'Església, i darrerament, degut a la seva quasi desaparició, d'una manera més espontània.

«Cal dir que tant l'Arcadi com la Teresa es dediquen professionalment a l'ensenyament. L'Arcadi continua dient:

—Personalment jo em vaig presentar fa ara 11 anys a les eleccions a regidor pel terç sindical, ja que jo em deshores jurat d'empresa. L'anàlisi del fracàs, ja que no vaig ser elegit, ens va fer veure la necessitat de formar un grup per a potenciar individus que en un determinat moment es poguessin presentar a les eleccions, però pel terç familiar. No vàrem reeixir massa en aquesta tasca i vàrem renunciar a portar a terme la idea. Més endavant, tota una sèrie de condicions favorables —ara fa tres o quatre anys—, que varen proporcionar el reagrupament de tota una sèrie de gent, ens va impulsar a pressionar una associació de "Cabezas de família" local. Aquesta acció ens va donar una certa coherència i va possibilitar la feina de cara a les properes eleccions. I a l'últim ens presentéssim els dos —o sigui jo i la Teresa— va respondre a una concepció de la nostra existència com a parella.

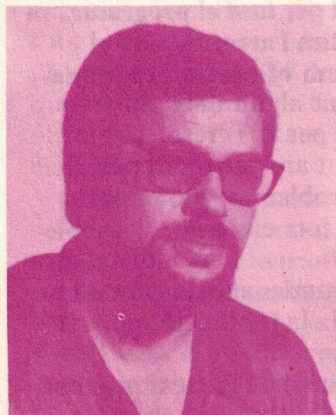
«Aquesta pregunta ja contestada ens porta a preguntar-vos amb quin programa us vàreu presentar i si ho vàreu fer conjuntament o bé per separat.

—Veuràs. El decret 2.625 de 12 de setembre de 1970, BOE de 18 de setembre del mateix any, diu actualment: "... se entenderá prohibida toda clase de asociaciones o uniones circunstanciales, expresas o de hecho, con fines electorales." A continuació el decret

• Té una densitat de població de 6.000 habitants per quilòmetre quadrat i un 55% de població de parla castellana.

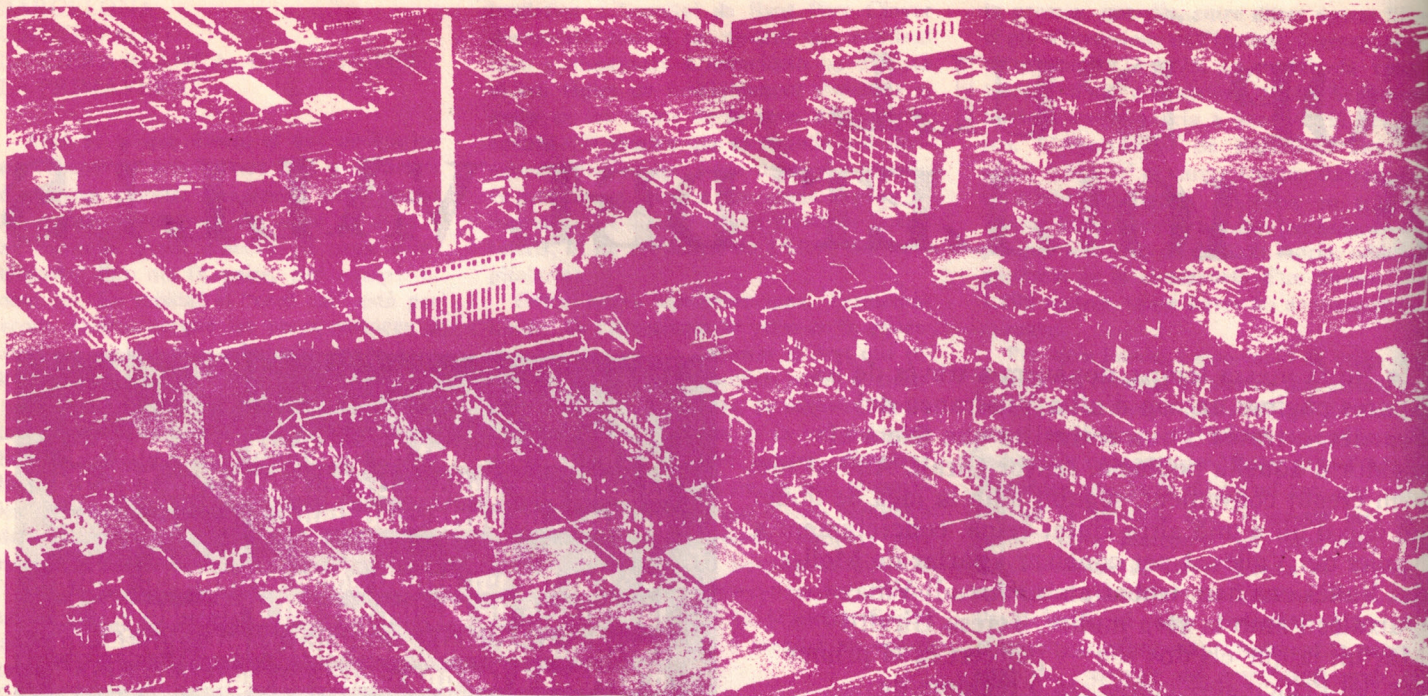
• "Cal fer un estudi sòcio-urbanístic sobre la situació de Mollet per tal d'aconseguir la reordenació del municipi, amb l'objectiu d'arribar a fer una ciutat on sigui agradable de viure".

• "La indústria ho ha envait tot. Pràcticament no queda una quartera de terreny amb una activitat agrícola decent".

• Cas insòlit: Arcadi Viñas i Teresa Giralt, marit i muller, han estat elegits regidors de l'Ajuntament.

aclareix que entenen per associacions electorals. Això vol dir que l'estudi de tots els aspectes legals per tal d'evitar una possible impugnació per aquesta banda va ser una de les tasques més feixugues que vàrem tenir i la que ha donat més d'un disgust a algun candidat. Pot ser que nosaltres hi reeixíssim perquè érem en un poble. Aquesta experiència, de presentar-se marit i muller a les mateixes eleccions, solament era viable per als catalans, ja que el Dret Català admet la separació de béns entre els esposos.

En canvi, això no és possible per als matrimonis castellans. Creiem que la nostra és l'única experiència a la península. Malgrat tot, vàrem decidir fer declaració notarial de separació de béns. Tots els aspectes legals es varen fer per separat, amb diferents dates, amb diferents màquines, etc., i tot per salvar "la unió circumstancial o de facto..." que en el nostre cas no tenia res de circumstancial.

Tota la nostra propaganda, i per tant el programa, va ser censurada. Hi va haver l'estira i arronsa amb el censor, fins que va veure la llum el nostre programa.

● Val la pena que destaquem algun dels seus punts. Del programa presentat per la Teresa: "Formar un equip d'estudi, junt amb altres dones, per poder arribar millor als problemes que tenim plantejats i ser el portaveu de tots ells a l'Ajuntament."

"Plantejar la creació de guarderies subvencionades, ja que la manca d'elles impedeix la promoció professional de la dona."

"Millorar els mitjans d'informació i l'assessorament per als immigrants."

L'Arcadi, per la seva banda, insistia en la necessitat de portar fins a l'Ajuntament els suggeriments fets pels veïns, ja individualment o col·lectivament, per associacions o bé per entitats.

"Promoure la vida associativa legal a tots els nivells."

"Fer costat a la promoció de la dona."

"Fomentar tota classe d'estudis tècnics i sociològics que ens permetin trobar millors solucions per a tots els molletencs."

Punts concrets i directes que els varen permetre de guanyar les eleccions. Per això pregunto tot seguit per què varen guanyar les simpaties dels electors?

—Nosaltres som gent del poble, coneguts, amb moltes activitats realitzades sempre al servei del poble. Per tant, teníem ja per endavant unes simpaties. Especialment de la gent que des de feia

anys vivia a Mollet. Per altra banda, era la primera vegada, d'ençà de la guerra, que a escala local es feia una campanya "ben feta" en unes eleccions municipals. Aquest va ser un factor molt important. Malgrat tot, l'assistència de votants no va ser massa exagerada. Solament votaren un 30 % de veïns.

● Ja que parlem d'habitants, quants n'hi ha d'autòctons i quants d'immigrants?

—Mollet del Vallès deu tenir en aquests moments uns 30.000 habitants, la majoria dels quals és d'immigrants. La proporció pot ser d'un 55 % de parla castellana i un 45 % de catalana.

● La superioritat és ja important. Quins problemes pot crear a Mollet del Vallès la població de parla no catalana?

—Mollet no ha estat una excepció dins Catalunya i dins el marc de l'augment de població a base d'immigrants. Tampoc no ho ha estat en la capacitat d'integració de l'immigrant, però s'ha vist superat en aquesta tasca per l'augment dels últims anys. Tot això s'ha agreujat per la improvisació i per la ignorància, premeditada o no, per part del règim, del fet que a Catalunya la parla és un factor cultural primari.

● Quins són els principals mitjans de vida de la població?

—Des dels 20 fins a fa poc, Mollet del Vallès es podia considerar com un poble equilibrat en l'activitat industrial i agrícola. La presència d'indústries que avui són mitjanes però que en aquell temps eren grans, feia que les dues activitats estiguessin repartides. A partir dels anys 60, la industrialització ho ha envaït tot. Pràcticament no queda una quartera de terreny amb una activitat agrícola decent. Terrenys erms, mal cultivats en espera dels plans d'urbanisme i industrials és el que queda de l'activitat agrícola. Agricultura i ramaderia marginades són el "saldo" agrícola d'abans de la "civilització".

Avui, els principals mitjans de vida són el comerç i el treball a la indústria. Aquesta darrera molt diversificada i amb predomini de la metal·lúrgia atomitzada, tèxtil i química.

• Quins són actualment els principals problemes que té plantejats l'Ajuntament de Mollet del Vallès?

—Anecdòticament, n'hi ha molts. Però els que ens preocupen més a nosaltres és en primer lloc la manca d'una clara visió, per part de l'Administració local, de cara al futur. Mollet, degut al projecte de la Nova Ciutat de Gallecs, s'ha quedat amb un terme de solament 5,3 quilòmetres, i Mollet té en aquests moments —ja ho hem dit abans— 30.000 habitants; per tant, una densitat de població de quasi 6.000 habitants per quilòmetre quadrat. I augmenta contínuament per la proximitat de Barcelona i per la instal·lació de noves fàbriques. Per això considerem que els problemes més importants són:

1.- Conèixer en detall la realitat socio-urbanística, mitjançant els estudis necessaris.

2.- Realitzar un programa de treball municipal en el qual es pugui veure la solució a tots els errors comesos.

El que cal aconseguir en el terme més curt possible és l'ordenació del poc territori que tenim, tenint en compte les reserves necessàries de sòl per als serveis que s'hagin de posar en marxa en el futur. Tot, és clar, amb l'objectiu d'aconseguir una ciutat en la qual sigui agradable de viure, ara i en el futur.

• L'Arcadi és delegat del servei d'aigües (Càrrec una mica conflictiu) i forma part, així mateix, de la comissió de cultura. La Teresa és la delegada de l'Asil dels vells, forma part de la comissió d'obres públiques i és també delegada de mercats. Què és el que us preocupa més dins el consistori i amb quins obstacles us trobeu tant a nivell municipal com ciutadà?

—Bé, anem per parts. El que ens preocupa o el que veiem més preocupant és que la dinàmica del grup està terriblement neurotitzada, i, a més, el poc, per no dir nul, entrenament democràtic que hi ha a l'Ajuntament. Quant a possibles obstacles a l'hora de realitzar la nostra tasca, podríem assenyalar a nivell d'Ajuntament el fet que nosaltres vàrem entrar en comptes de la candidatura diguem-ne "oficial", forçant una situació democràtica —o un cert joc democràtic— al qual la gent no hi sol estar acostumada.

Tota acció crea una reacció, i de sentit contrari. Nosaltres som l'oposició i tenim per tant l'oposició de certa part de l'Ajuntament, que ens considera uns "intrusos". I si ens accepten és perquè vàrem entrar d'una forma neta. Els càrrecs que tenim, ens els varen atorgar "a dit", sense prèvia consulta, malgrat que vàrem insinuar la necessitat d'encetar un diàleg sobre el particular. Aleshores es concedeixen els càrrecs sense tenir en compte la possible eficàcia de les persones. Un dels problemes més greus que tenim plantejats és que l'Ajuntament no és el que nosaltres voldríem que fos i no és, tampoc, el que podria ser amb l'actual Llei de Règim Local, degut, principalment, al mal esperit democràtic dels qui són

els principals gestors de l'activitat municipal. Tot això, i ja és prou llarg, a nivell d'Ajuntament. Quant a nivell ciutadà, el que se'n diu obstacles, obstacles, n'hi ha pocs a l'hora de realitzar la tasca. El que sí que creiem que cal és una tasca d'educació, de mentalització de la gent, tot fent-los veure que, en l'actual situació política, les possibilitats de fer coses, per part dels consellers, són més aviat petites.

● Actualment es dona un fet força repetit i positiu dins molts Ajuntaments. I és que els consellers —alguns, no tots— s'han decidit a mostrar la seva disconformitat amb alguna determinada actuació del batlle. Es a dir, es produeixen divergències de criteri entre consellers i alcalde. Es pot parlar d'alguna cosa semblant a l'Ajuntament de Mollet del Vallès? Es pot parlar d'enfrontament entre alcalde i regidors?

— Nosaltres considerem que els enfrontaments no beneficien a ningú, ja que més aviat el que provoquen són trencaments, en conseqüència, que cada un es quedi, i de forma més radicalitzada, en les posicions prèviament preses. Pressionem tot el que podem per aconseguir els objectius que ens vàrem proposar, però renunciem a l'enfrontament obert. Som dels que pensem que tenim temps per a aconseguir tot allò que volem. Per altra banda, procurem no caure en la demagògia, que sol ser l'actitud de l'impotent davant les situacions que no domina.

● Partint de tot el que m'acabeu de dir, quina seria —o és— per a vosaltres la funció d'un regidor dins i fora de l'Ajuntament?

— Ens considerem, nosaltres, representants del poble dins les tasques político-administratives de l'Ajuntament, ja que per a això vàrem ser elegits. Amb un senzill però clar programa de treball. La nostra funció, la deduíem d'aquest fet i del contingut implícit que té, per si mateix, el conseller. Per tant, ho sintetitzem a ser:

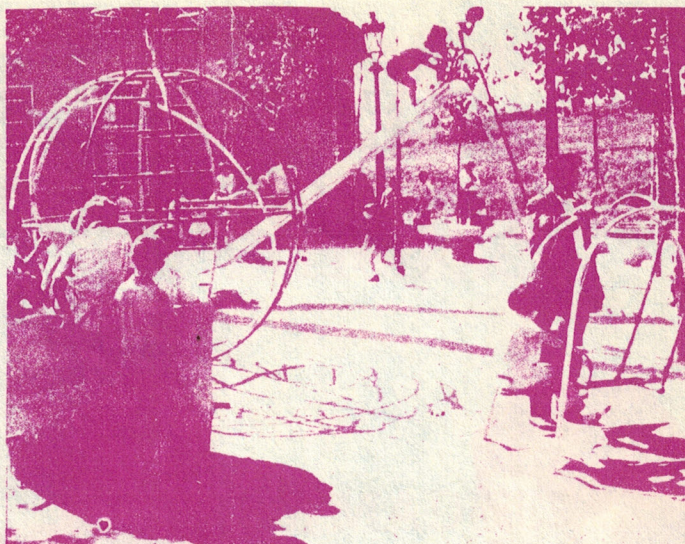
- representants del poble a la casa de la vila
- portaveus dels problemes que el poble planteja (millor a nivell d'Associació i de grups que individual)
- fiscalitzadors dels professionals de l'Administració
- aprenentatge de l'estructura administrativa local.

Tot això en una funció dins l'Ajuntament. Pel que fa a fora, ho resumim en aquests punts:

- ser fomentadors d'entitats que augmentin la vida associativa democràtica
- assistència a les reunions de les entitats amb activitats per tal de saber les seves reivindicacions i problemes.
- fomentar estudis de base sobre problemes locals
- i donar sempre la imatge que els consellers estem, realment, al servei del poble.

● Bé, dit tot això, els pregunto si, cas que proposessin a algun dels dos ser alcalde, acceptarien el càrrec o el nomenament? Tots dos responen que ara no. Les raons per a dir que no vénen de la situació política contradictòria del règim actual i que a nivell local podem resumir com:

- elecció no gens democràtica, i per tant poc o gens

- representativa, de l'alcalde.
- estructura terriblement anquilosada de l'Ajuntament.

I la transformació d'aquestes estructures escapa a les possibilitats de bona voluntat —per més bona que sigui— d'una persona, encara que tingui el càrrec d'alcalde.

Abans de la darrera pregunta, m'agradaria que em diguéssiu quin és, o com veieu, el futur de Mollet del Vallès?

— El futur de Mollet és una mica, o és equivalent, al futur de tot l'Estat espanyol. I naturalment en això no som una excepció. És un problema d'ideologies i de persones que sàpiguen on volen que arribi la convivència.

● Em sembla que la nostra conversa ha estat prou definidora del moment actual de Mollet del Vallès i de la vostra actuació com a regidors dins el Municipi. Però m'agradaria, ara que molta gent ho fa, que us definíssiu políticament.

— Nosaltres ens podríem definir, d'una forma neta i honrada, com a gent de centre-esquerra, per situar-nos dintre un context. Per tant, i en definitiva, som persones democràtiques amb una idea d'aglutinació de persones de cara a una convergència democràtica. Nosaltres no ens definim perquè ara estigui de moda, sinó perquè hem estat i som així.

● Bé, hem arribat al final de la xerrada. Molt positiva i sincera per part vostra. A través d'ella hem conegut el moment real de Mollet del Vallès. A tots nivells. I us hem conegut a vosaltres dos. I aquesta coneixença ens fa pensar que ja no són tan poques les persones que treballen i viuen per aconseguir un futur millor. Per a nosaltres i per al nostre Poble. Jo penso que saber que hi ha gent com vosaltres pot ser influïdor i pot ajudar perquè altres s'arrisquin a dur a terme una tasca semblant en altres llocs.

Montserrat Minobis